

**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt Komisijas 2016. gada 27. maija lēmumu (lieta AT.40231 – *VIMC/WK&FGB*) un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Pamati un galvenie argumenti**

Ar šo prasību prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2016. gada 27. maija Lēmumu C(2016) 3351 *final*, ar kuru prasītājas sūdzība ir noraidīta, pamatojies uz Regulas (EK) Nr. 1/2003<sup>(1)</sup> 13. pantu.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, ar kuru tā apgalvo, ka ir nepareizi tikusi izmantota rīcības brīvība.

Šajā saistībā prasītāja apgalvo, ka tas, vai piemērot vai nepiemērot Regulas (EK) Nr. 1/2003 13. pantu, neesot Komisijas rīcības brīvībā. Komisijai esot jāņem vērā katras lietas īpašie apstākļi, un tā uz šīs normas pamata nevarot bez jebkāda sīkāka pamatojuma noraidīt pieteikumu, ko jau izskata valsts iestāde.

<sup>(1)</sup> Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

---

**Prasība, kas celta 2016. gada 3. augustā – *Pometon*/Komisija****(Lieta T-433/16)**

(2016/C 371/20)

Tiesvedības valoda – itāļu

**Lietas dalībnieki**

*Prasītāja: Pometon SpA (Martellago, Itālija) (pārstāvji – E. Fabrizi, V. Veneziano un A. Molinaro, advokāti)*

*Atbildētāja: Eiropas Komisija*

**Prasītājas prasījumi:**

- galvenokārt, atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, atcelt vai samazināt *Pometon* piemēroto sodu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt summas, ko prasītāja, izpildot apstrīdēto lēmumu, varbūtēji ir samaksājusi tiesvedības laikā, kā arī atmaksāt visus citus izdevumus, kuri prasītājam radušies, izpildot šo pašu apstrīdēto lēmumu;
- katrā ziņā piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un visus citus prasītājas izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

**Pamati un galvenie argumenti**

Šī prasība ir vēsta pret Komisijas 2016. gada 25. maija Lēmumu C(2016) 3121 *final* (lieta AT.39792 – *Steel Abrasives*) par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots taisnīgas tiesas nodrošināšanas principa, nevainīguma prezumpcijas principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums, ciktāl atbildētāja ir piedēvējusi *Pometon* noteiktu rīcību saistībā ar 2014. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2014) 2074 *final* (turpmāk tekstā – “izlīguma lēmums”), kas tika pieņemts attiecībā uz *Ervin Industries Inc.* un *Ervin Amasteel, Wino SA* un *WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG* un *Eisenwerk Würth GmbH* (turpmāk tekstā – “pusēs”), un tādējādi ir pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, nepastāvot iespējai objektīvi un bez ārējas ietekmes izvērtēt *Pometon* nostāju un tās aizstāvībai izvirzītos argumentus.

— izlīguma lēmumā – un tātad pirms *Pometon* bija iespēja sevi aizstāvēt – Komisija ir tieši piedēvējusi prasītājam to pašu rīcību kā tā, kuru tā bija inkriminējusi citām pusēm, kurām šajā pašā izlīguma lēmumā tieši iepriekš minētās rīcības dēļ tika inkriminēts konkrēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums. Tas esot nenovēršami un neizbēgami samazinājis Komisijas spēju veikt patiesi objektīvu novērtējumu attiecībā uz prasītāju.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums un kļūdaina piemērošana, kā arī nepietiekams un pretrunīgs pamatojums, tiesību uz aizstāvību un pierādīšanas pienākuma principa pārkāpums, ciktāl atbildētāja, nepastāvot pierādījumiem, ir inkriminējusi prasītājam dalību apgalvotajā aizliegtajā vienošanās, kurā tā patiesībā nav piedalījies.

— Komisija savu apgalvojumu pamatojumam esot balstījies uz neprecīziem, pretrunīgiem, neskaidriem un nepietiekamiem pierādījumiem, lai pierādītu *Pometon* dalību apgalvotajā pārkāpumā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums un kļūdaina piemērošana, kļūdas vērtējumā, izmeklēšanas neveikšana un acīmredzams loģikas trūkums, ciktāl atbildētāja ir uzskatījusi, ka *Pometon* pārmestās rīcības mērķis ir bijis konkurences ierobežošana.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums un kļūdaina piemērošana, pamatojuma neesamība un izmeklēšanas neveikšana, pierādīšanas pienākuma pārkāpums saistībā ar prasītājas šķietamās dalības apgalvotajā pārkāpumā ilgumu un līdz ar to – Regulas Nr. 1/2003 <sup>(1)</sup> 23. panta 2. punkta un 25. panta 1. un 5. punkta pārkāpums, kā arī tiesiskās noteiktības principa pārkāpums, ciktāl Komisija ir piemērojusi prasītājam naudas sodu, neraugoties uz iestājušos noilgumu.

— *Pometon* šķietamās dalības apgalvotajā pārkāpumā, kas tai ir tikusi inkriminēta apstrīdētajā lēmumā, beigu datums, prasītājas ieskatā, nekādā ziņā nevar sakrist ar Komisijas noteikto datumu, bet labākajā gadījumā tikai ar ļoti senu datumu, kā rezultātā ir uzskatāms, ka attiecībā uz Komisijas pilnvarām piemērot naudas sodu ir iestājies noilgums.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots absolūts pamatojuma trūkums, kā arī samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpums, nosakot naudas soda apmēru saistībā ar pamatsummas izmaiņām Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 37. punkta izpratnē.

— Komisija esot acīmredzami diskriminējošā veidā piemērojusi Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 37. punktu, *Pometon* gadījumā piemērojot soda samazināšanas likmi, kas ir ievērojami mazāka nekā pārējām pusēm piemērotā.

<sup>(1)</sup> Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2003, L 1, 1. lpp.).